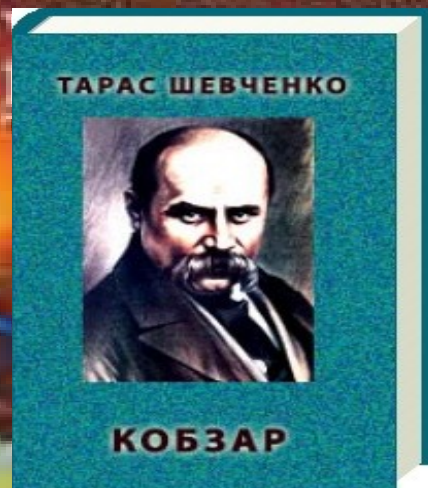

Тарас Шевченко

**До 196-ї річниці від
дня народження**

“БЕЗСМЕРТНЕ СЛОВО КОБЗАРЯ”

(9.3.1814 — 10.3.1861)

*Щовесни, коли тануть сніги
І на сонці просяє веселка.
Повні сили й живої снаги,
Ми вшановуєм пам'ять Шевченка.*

Li Ra

Черкащину по праву називають шевченковим краєм: Т. Г. Шевченко народився у Моринцях, а на Чернечій горі поблизу Канева знайшов свій вічний спочинок.

**Мені тринадцятий минало.
Я пас ягнята за селом...**

**...Чого маленькому мені
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було.
Господнє небо, і село,
Ягня, здається, веселилось!
І сонце гріло, не пекло!**

**Та недовго сонце гріло,
Недовго молилось...
Запекло, почервоніло**

І рай запалило...

Т. Шевченко

*... В неволі виріс між чужими
І, неоплаканий своїми,
В неволі, плачучи, умру.
І все з собою заберу...*

Тарас Шевченко

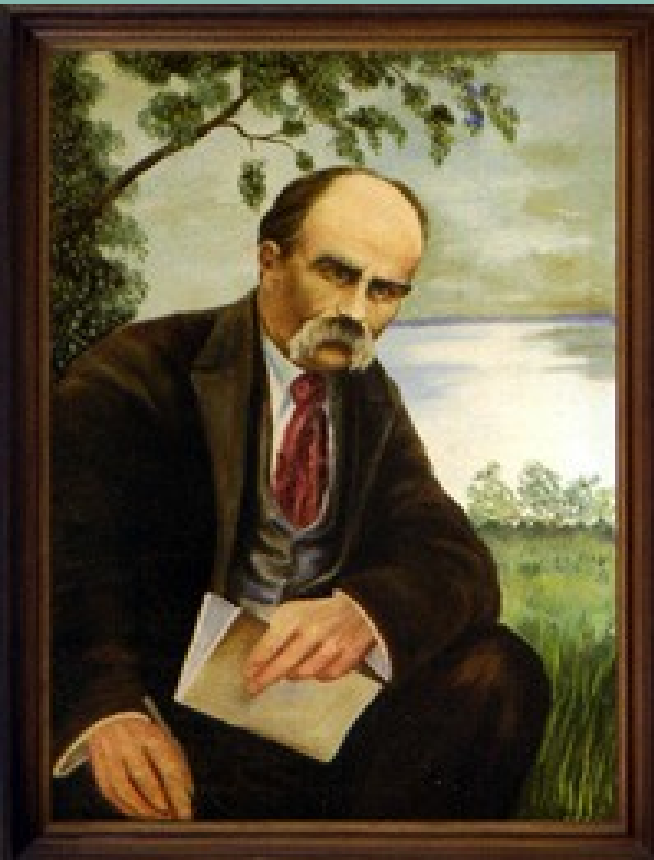
**“” ... Садок вишневий
біля хати,
Хрущі над
вишнями гудуть,
Плугатарі з
плугами йдуть,
Співають ідучи
дівчата,
А матері
вечерять ждуть...”**

**Слова Т. Шевченка про
свою рідну хату в селі
Моринці, де народився
9 березня 1814 року**

***Цей будинок у Моринцях – колишня садиба
Тарасових батьків.***

***Хата і сьогодні зберігає речі тієї доби,
тут усе дихає любов'ю і шаною до
Кобзаря***

В батьківській хаті Тараса

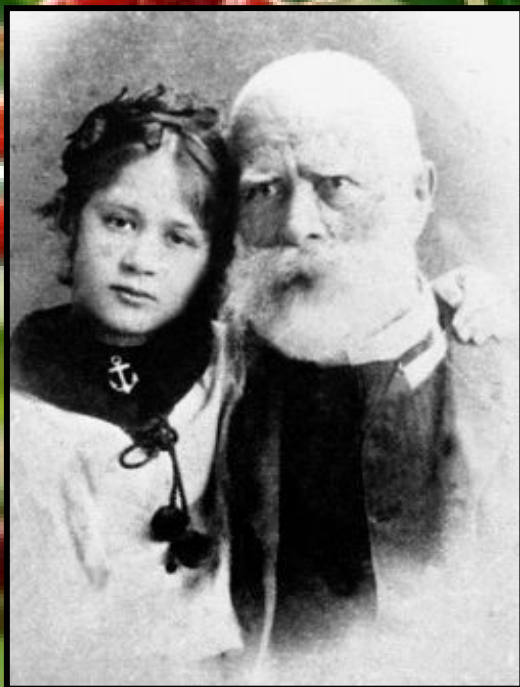
**Тарас Шевченко
на руках у матері –
селі Моринці
Звенигородського
району
Черкаської області**

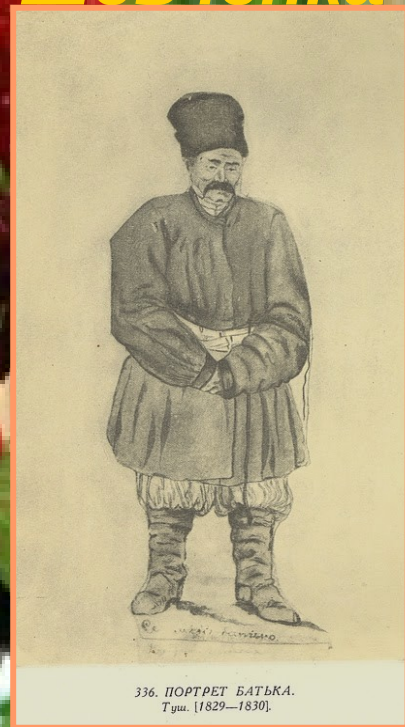

Близькі Тарасу люди

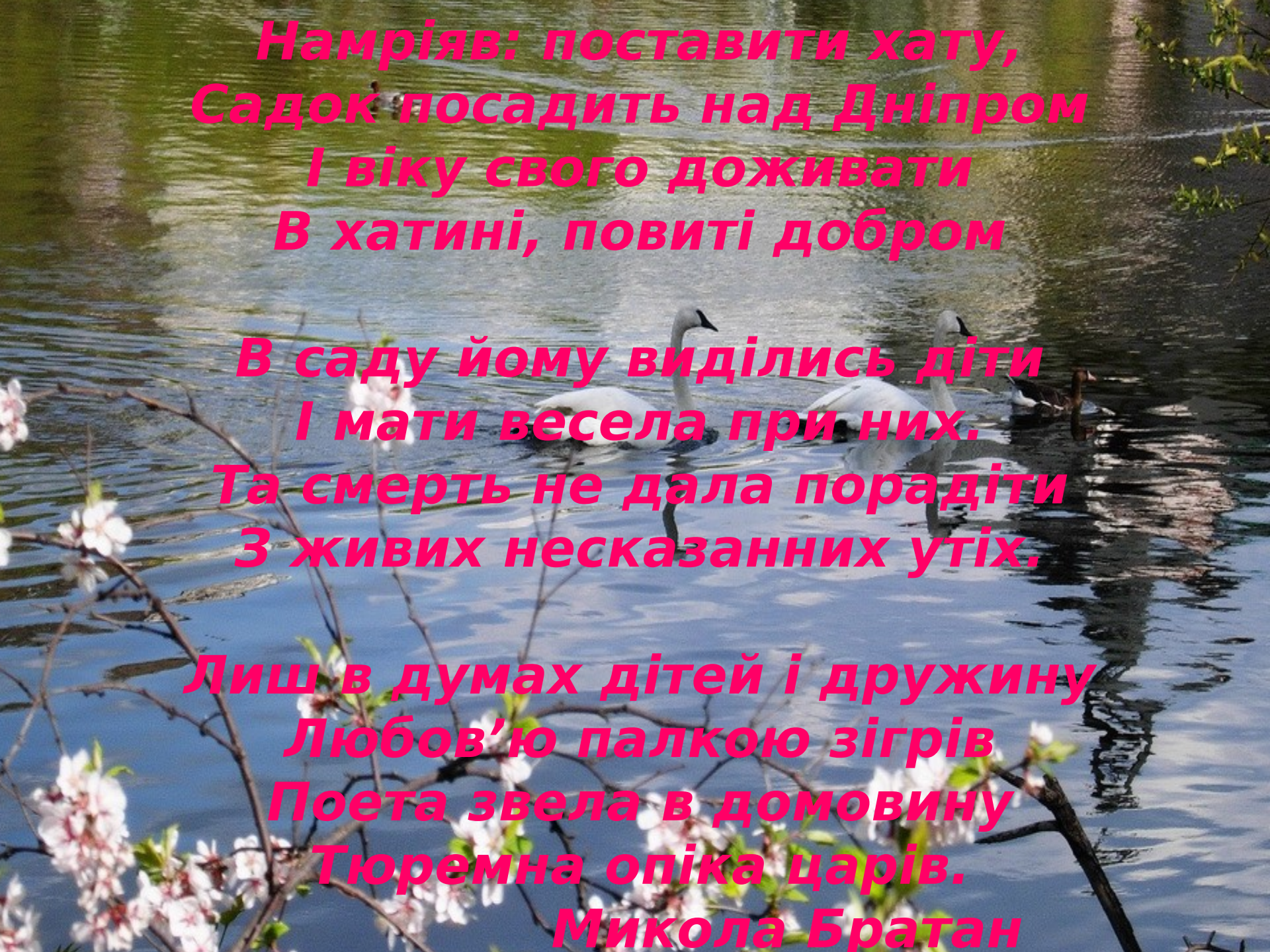
Батько Т. Шевченка

Брат Тараса Шевченко
Варфоломей з онукою
Олександром, з майбутньою
дружиною письменника
Л. Андрєєва, 1891 р.

336. ПОРТРЕТ БАТЬКА.
Титул. [1829—1830].

A scenic view of a pond with swans and cherry blossoms. The water is calm, reflecting the surrounding greenery and the sky. In the foreground, there are branches with white cherry blossoms. In the middle ground, two white swans are swimming, and a small black duck is visible to the right. The background shows a dense line of trees and foliage.

**Намріяв: поставити хату,
Садок посадить над Дніпром
І віку свого доживати
В хатині, повіті добром**

**В саду йому виділись діти
І мати весела при них.
Та смерть не дала порадіти
З живих несказаних утіх.**

**Лиш в думках дітей і дружини
Любов'ю палкою зігрів
Поета звела в домовину
Тюремна опіка царів.**

Микола Братан

М. О. Некрасов у своєму вірші

"На смерть Шевченко" писав:

*... Всё он изведдал: тюрьму
петербургскую,*

*Справки, доносы, жандармов
любезности,*

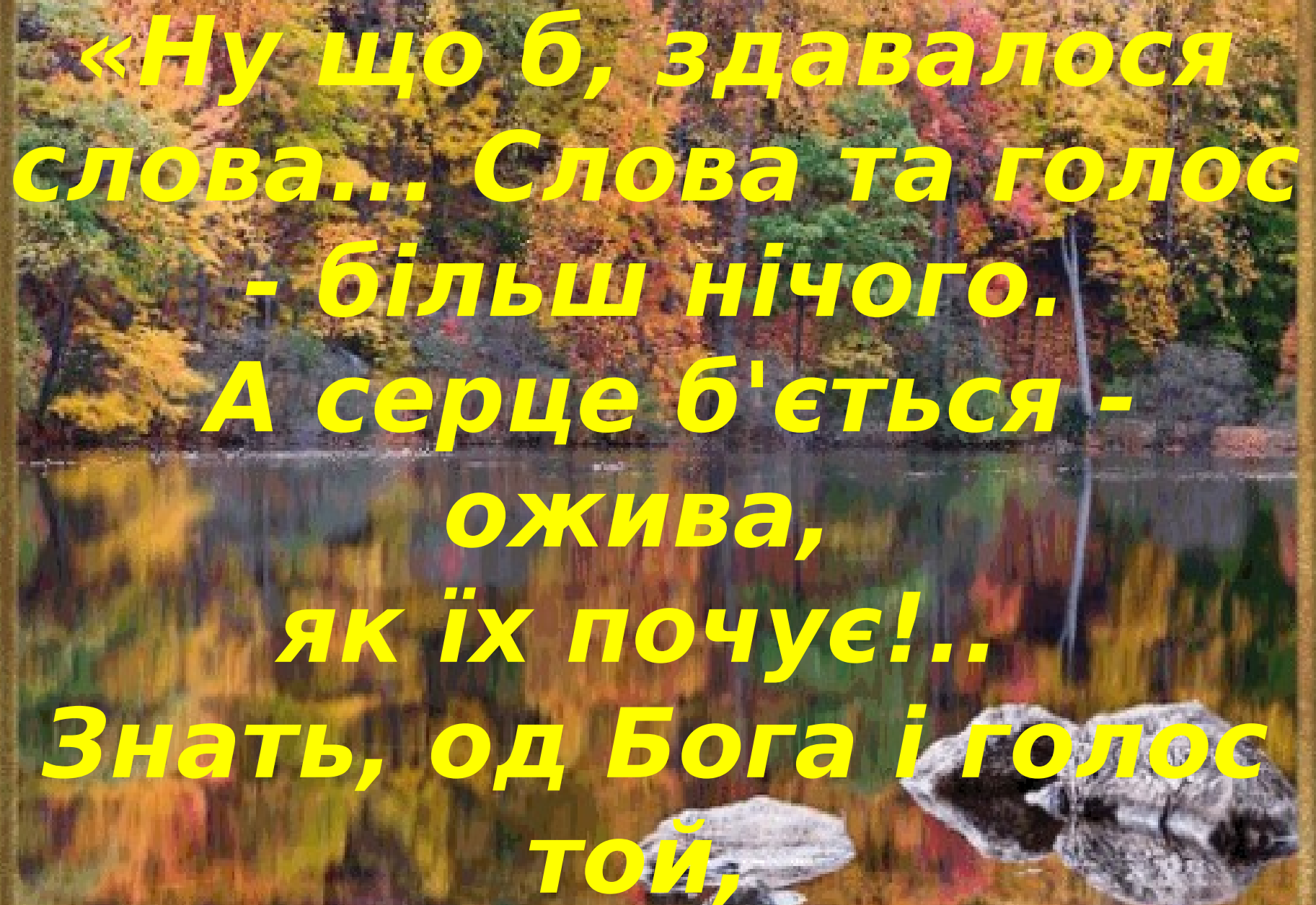
*Всё - и раздольную степь Оренбургскую,
И её крепость... В нужде, в
неизвестности*

*Там, оскорбляемый каждым невеждою,
Жил он солдатом с солдатами жалкими,
Мог умереть он, конечно, под палками,
Может и жил-то он этой надеждою ...*

**Поет умер -
Кобзар живе!
Кобзар наш
житиме повіки,
І він зведе на
правий шлях
Всі українські**

В. Гренжа - Донський

**«Ну що б, здавалося
слова... Слова та голос
- більш нічого.
А серце б'ється -
ожива,
як їх почує!..
Знать, од Бога і голос
той,**

і ті слова і звуки мож

Кобзар — збірка віршів Тараса Шевченка,
видана ним вперше у 1840 році
у Санкт-Петербурзі при сприянні Євгена Гребінки.
За життя автора вийшло ще дві збірки з такою
назвою у 1844 та у 1860 роках.

Обкладинка першого видання

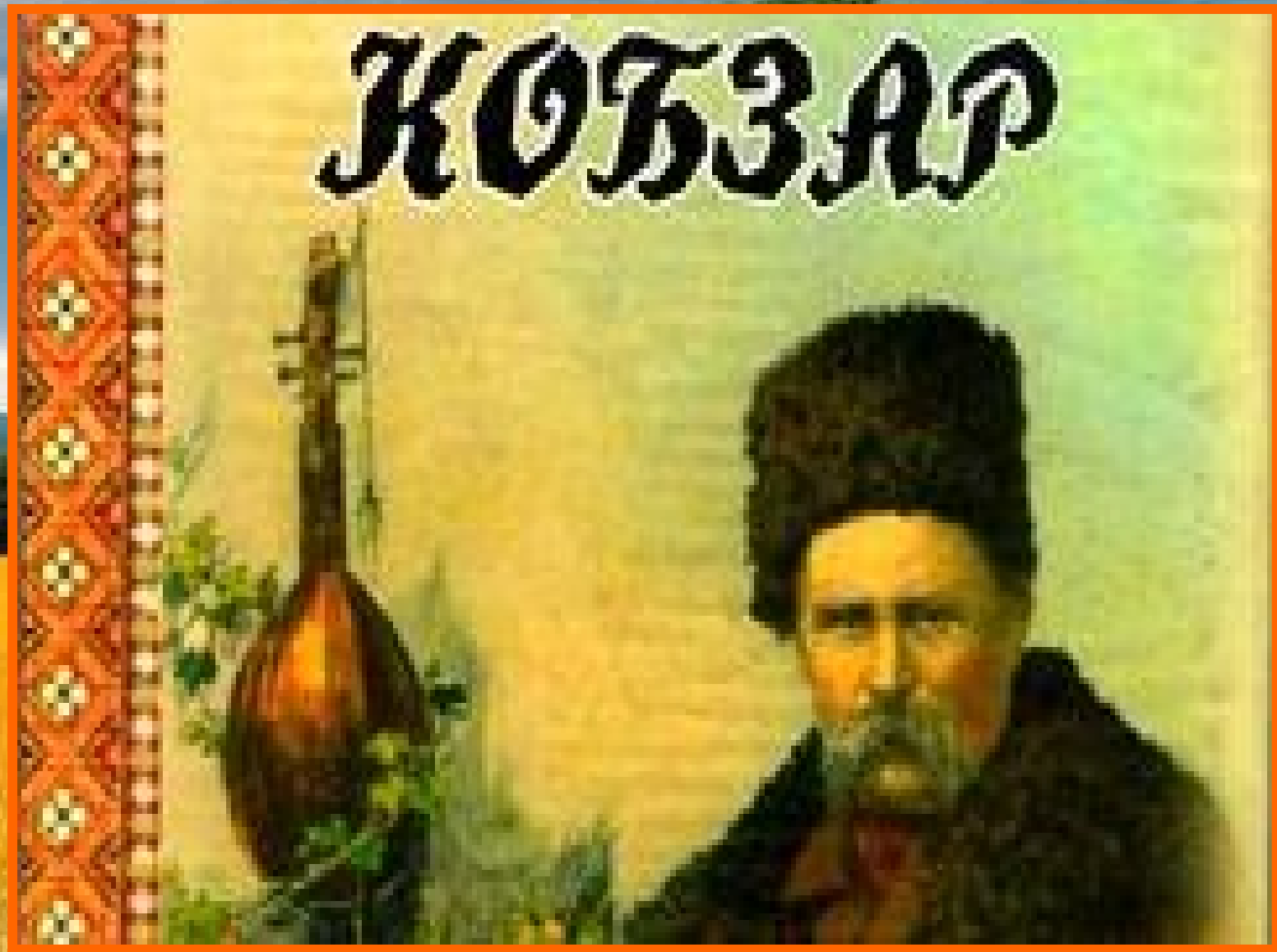

A large, rough-hewn stone monument stands in a park. The stone is light-colored and has a circular relief carving of a kobza (a traditional Ukrainian stringed instrument) on its front face. The monument is set on a grey, rectangular base. The background is filled with lush green trees and foliage.

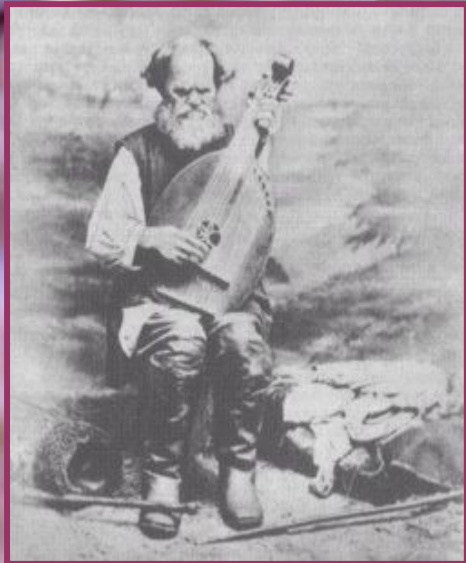
***Пам'ятний камінь,
встановлений на згадку про
кобзарів, репресованих за
радянські часів.***

Парк ім. Тараса Шевченка, м. Харків

КОБЗАР

**Відомі кобзарі -
українські
народні
співці і музики.**

**Остан Микитович
Вересай**

**Петро Федорович
Ткаченко-Галашко**

Гнат Гончаренко

**На розпутті кобзар сидить
Та на кобзі грає;
Кругом хлопці та дівчата -
Як мак процвітає.**

Тарас ШЕВЧЕНКО

Пасюга Степан

**Все йде, все минає — і краю
немає.**

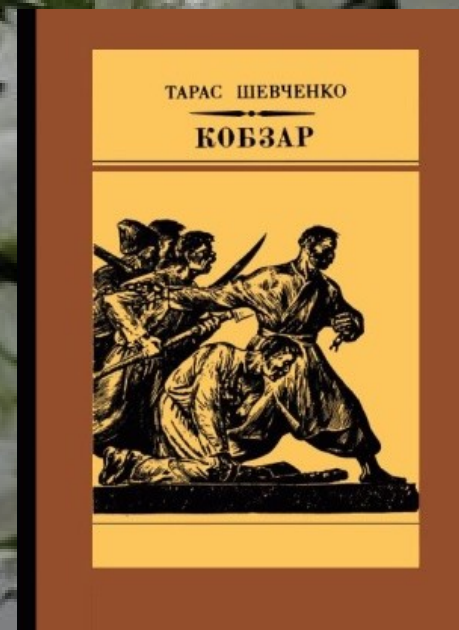
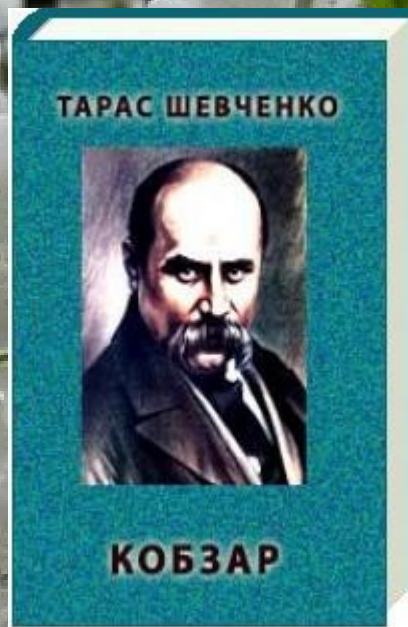
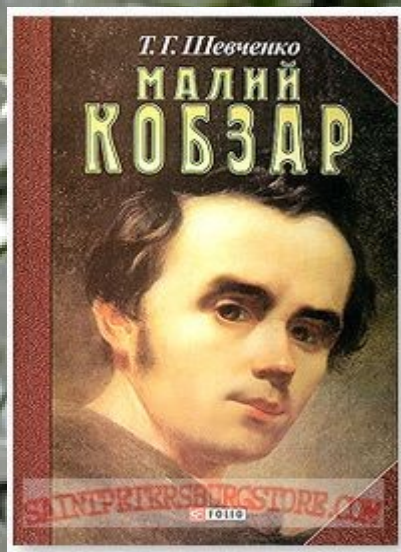
**Куди ж воно ділось? відкіля
взялось?**

**І дурень, і мудрий нічого не
знає.**

**Живе... умирає... одно зацвіло,
А друге зав'яло, навіки**

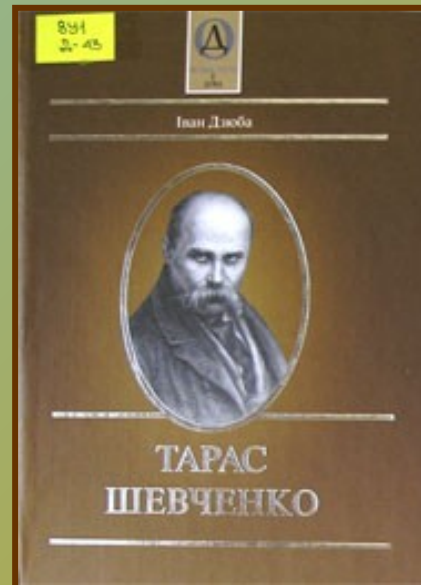
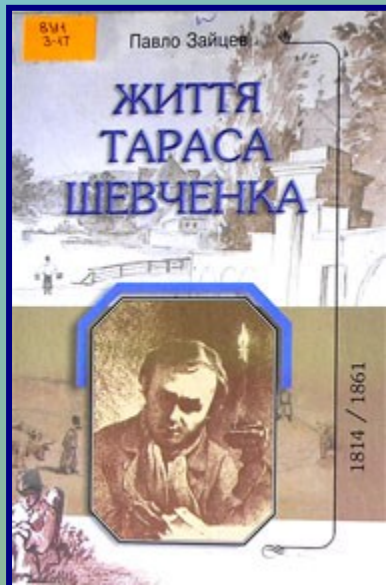
зав'яло

Сучасні видання Кобзаря

Видання про життя та творчість Т. Г. Шевченка

**Найбільш яскраві його
поєми - "Катерина" (1838);
"Гайдамаки" (1841),
де зображено селянське
повстання проти шляхти у
1768 році;
політичні поеми "Сон" (1844)
та "Кавказ" (1845).**

КОВЗАР'

T. SZEWCZENKA

1840.

... За горами гори,
хмарою повиті,
Засіяні горем, кровію
политі.

Споконвіку Прометея
Там орел карає,
Що день божий добрі ребра
Й серце розбиває.
Розбиває, та не вип'є
Живущої крові —
Воно знову оживає
І сміється знову.
Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля.
І неситий не виоре
На дні моря поле.
Не скує душі живої
І слова живого...

Т. Шевченко "Кавказ"

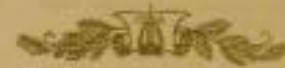

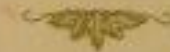
Т. Г. ШЕВЧЕНКО

ГАЙДАМАКИ

ПЕРЕВОД
БОРИСА ТУРГАНОВА

ИЛЛЮСТРАЦИИ
А. СЛАСТЕНА

*Сини мої, гайдамаки!
Світ широкий, воля, -
Ідіть, сини, погуляйте,
Пошукайте долі...*

СОУЕТСКИЙ ПИСАТЕЛЬ
МОСКВА
МСМXXXIX

Тарас Шевченко «Гайдамаки»

**Кричать сови, спить діброва,
Зіроньки сіяють,
Понад шляхом, щирцею,
Ховрашки гуляють.
Спочивають добрі люде,
Що кого втомило:
Кого — щастя, кого — сльози,
Все нічка покрила.
Всіх покрила темнісінька,
Як діточок мати;
Де ж Катрусю пригорнула:
Чи в лісі, чи в хаті?
Чи на полі під копою
Сина забавляє,
Чи в діброві з-під колоди
Вовка виглядає?**

**Тарас Шевченко «Катерина»
22 квітня 1838 рік**

Республіканську премію імені Т. Г. Шевченка засновано 20 травня 1961 року Постановою Ради Міністрів УРСР. Нею нагороджували видатних митців за високоідейні й високохудожні твори та роботи у галузі літератури, образотворчого мистецтва, музики, театрального мистецтва.

Першими Диплом та Почесний знак лауреата 9 березня 1962 року отримали Павло Тичина, Олесь Гончар в галузі літератури і Платон Майборода в галузі музики. Від 23 квітня 1969 року Республіканська премія отримала назву «Державна Премія УРСР»

Т. Шевченку

Шевченко та Київ

Пам'ятник

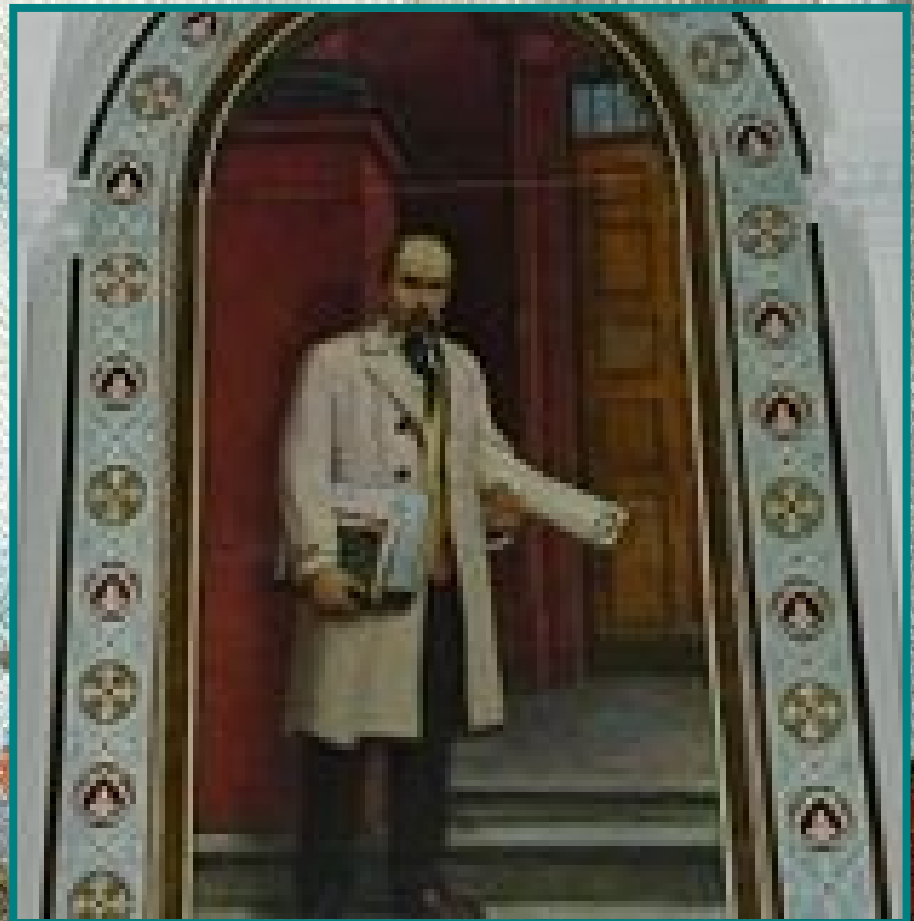
**видатному українському поету і художнику
Тарасові Шевченку у Києві, що знаходиться
у парку Шевченка, навпроти Червоного
корпусу Київського університету. Встановлений
у 1939 році з нагоди
125 - річчя з дня народження поета.
Є одним із символів сучасного Києва.**

**Київський національний університет
імені Тараса Шевченка
(КНУ імені Тараса Шевченка) —
державний вищий навчальний заклад
України, розташований у місті Києві,
самоврядний (автономний)
дослідницький національний
університет.**

**Елемент панно з зображенням
Тараса Шевченка
біля центрального входу в
Київський університет**

**Національний академічний
театр опери та балету
України ім. Т. Г. Шевченко**

Володимирська вулиця, Київ

Тарасова Хата на Пріорці

Меморіальний будинок "Хата на Пріорці" належить Національному музею ім. Т. Г. Шевченка. Будинок відомий тим, що саме тут великий український поет Тарас Шевченко прожив кілька місяців під час своєї останньої подорожі по Україні. З цього будинку в 1859 році відправився в Петербург і більше ніколи не повернувся на рідну землю.

***У 1859 році, перебуваючи в Києві,
Тарас Шевченко любив відпочити під
старезним дубом, який
мистецтвознавці впізнають і на
деяких його малюнках.***

***Зараз дереву понад 500 років, його можна побачити
поруч із філією Національного музею Шевченка,
відомою, як
«Хата на Пріорці».***

***Тарас Шевченко в Києві
на Андріївському узвозі***

Бульвар ім. Т. Шевченка

**Пролягає від Бессарабської площі до площі Перемоги.
Виник у 30-і рр. XIX ст. Вперше згадується у 1834 р. як Бульварне
шосе. 1850 — 1869 — вул. Бульварна, інколи вживалася й
паралельні назви — Шосейний бульвар, Університетський
бульвар.**

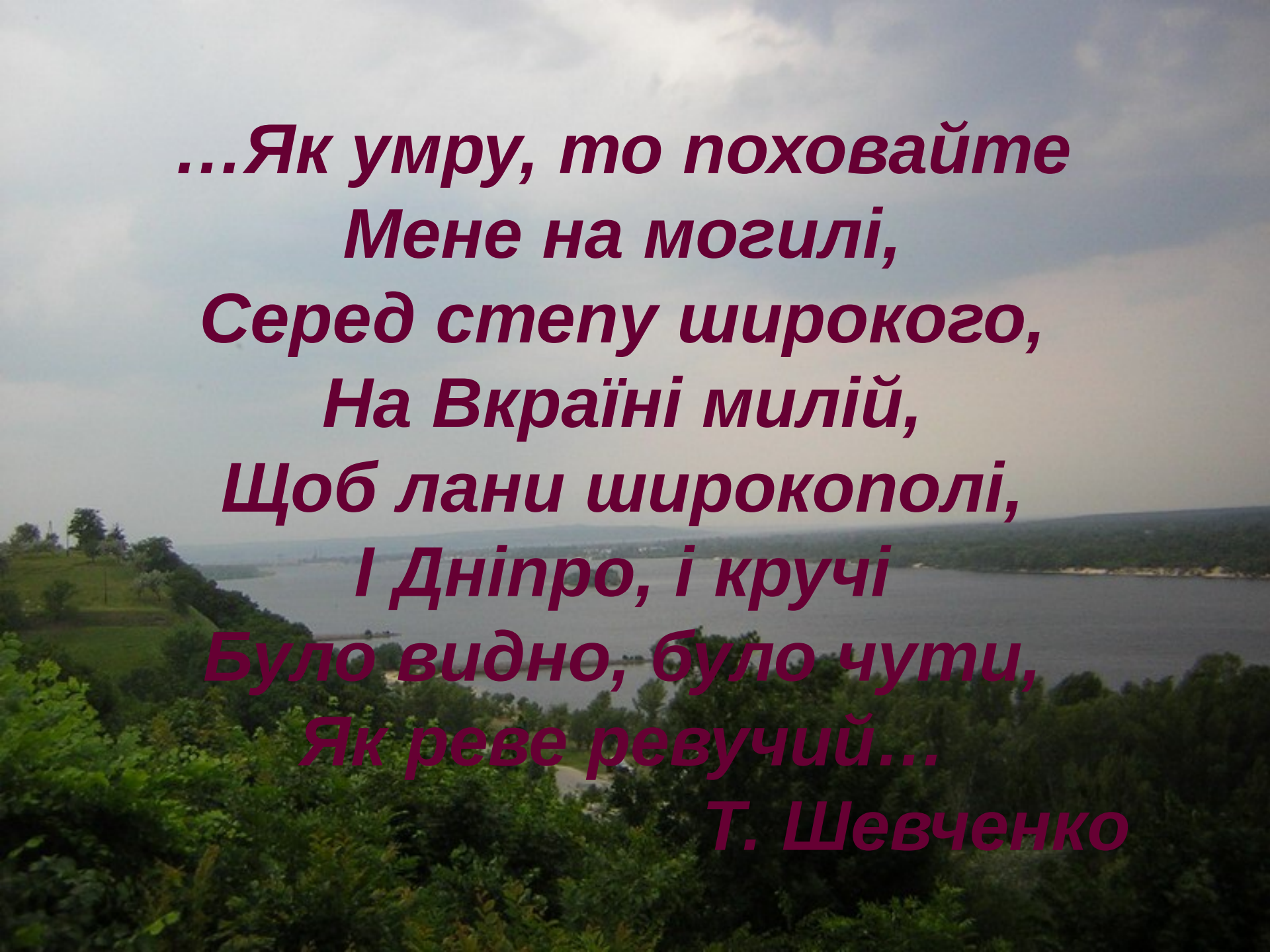
Станція метро Тараса Шевченка

The image shows the interior of the Taras Shevchenko Metro Station in Kyiv. It features a long, brightly lit corridor with a polished floor. The ceiling is high and features several large, ornate chandeliers. The walls are decorated with marble panels and columns. The overall atmosphere is clean and modern.

Станція Київського метрополітену
Курінівсько-Червоноармійської лінії. Відкрита у
1980 році (архітектори І. Масленков, Т. Целіковська,
А. Крушинський, А. Пацюк, художник А. Міловзоров).

***Площа Тараса Шевченка
Розташована між Вишгородською
вулицею, вулицею Сошенка, вулицею
Пуща-Водицькою, Мінським проспектом
та Полярною вулицею. Виникла у першій
половині 20 століття.***

*...Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий...*

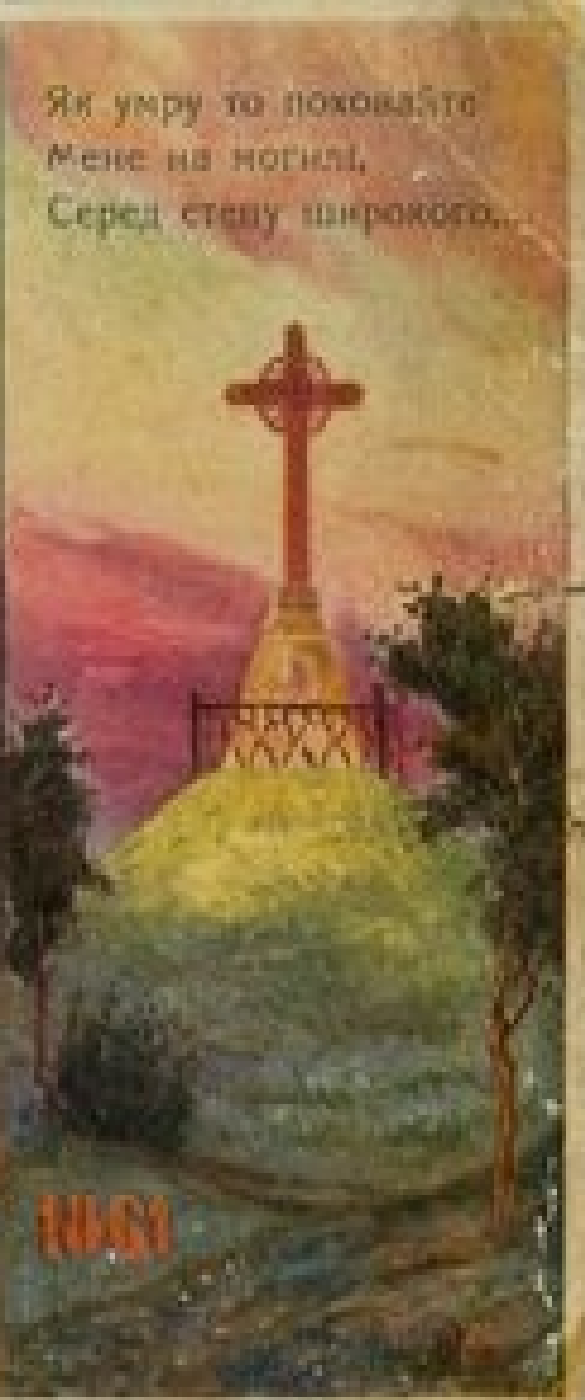
Т. Шевченко

1814

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

1861

Як умру то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого.

По шевченківськи м місцям

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
ЗАПОВІДНИК

Золота підкова Черкащини

***Бронзовий Кобзар неподалік від греблі
Канівської ГЕС зустрічає прямуючих в
Канів з лівого берега Дніпра.***

**Канів, Чернеча гора
(Тарасова гора)**

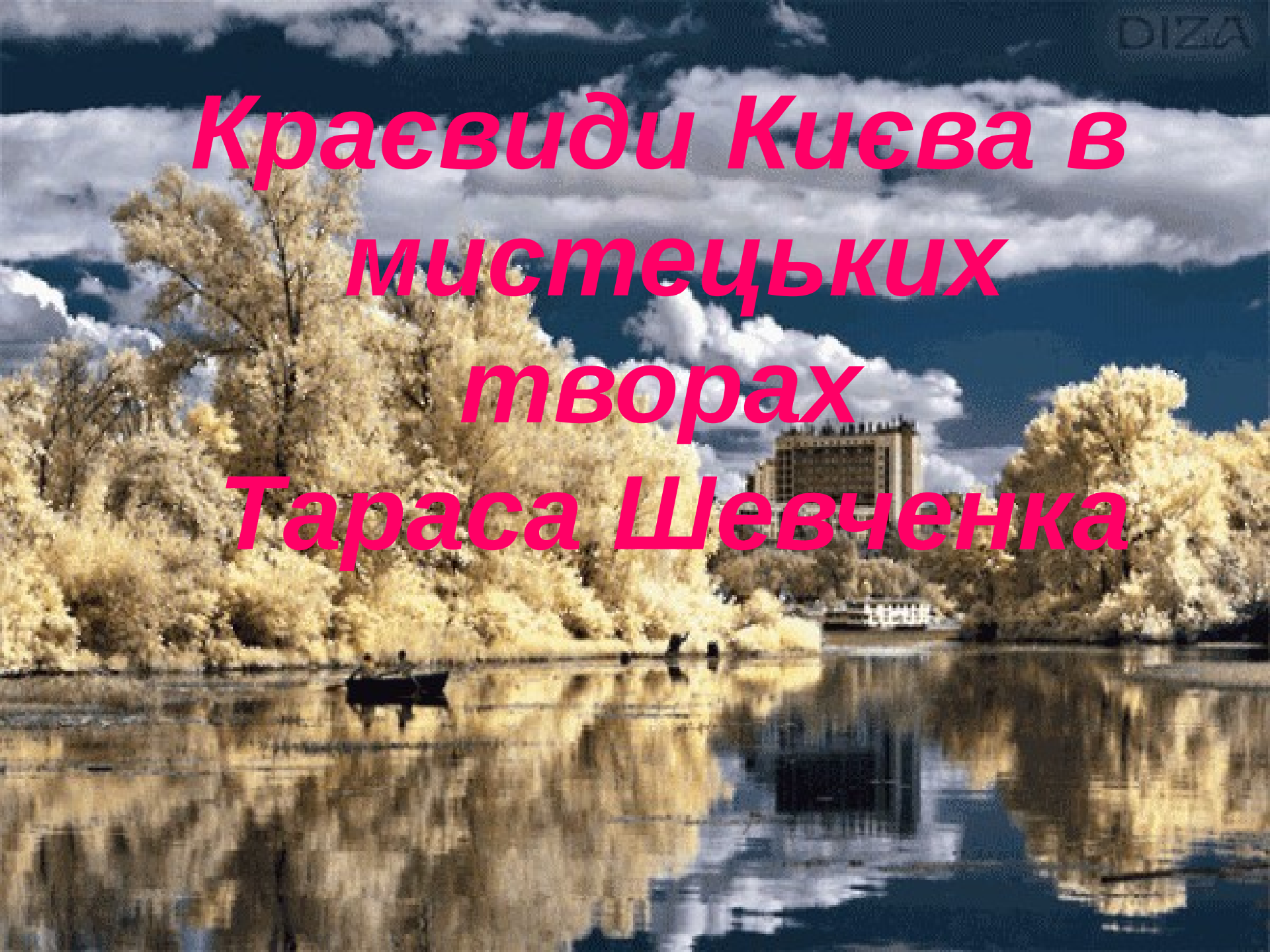

22 травня 1861 року Т.Г. Шевченка поховали на Чернечій горі, яка з того часу в народі названа Тарасовою.

***Місце останнього спочинку
геніального українського
Кобзаря - Тараса Шевченка***

***Краєвиди Києва в
мистецьких
творах
Тараса Шевченка***

***Аскольдова могила
(Київ, IV-IX.1846).***

***Церква всіх святих
у Києво-Печерській лаврі
(Київ, IV-IX.1846)***

*Костьол у Києві
(Київ, IV-IX.1846).*

Києво-Межигірський монастир
(VI 1843).

Китаївська пустинь. Троїцька церква (1843).

Видубецький монастир
Папір, олівець (17,6 × 26,1). (X 1843).

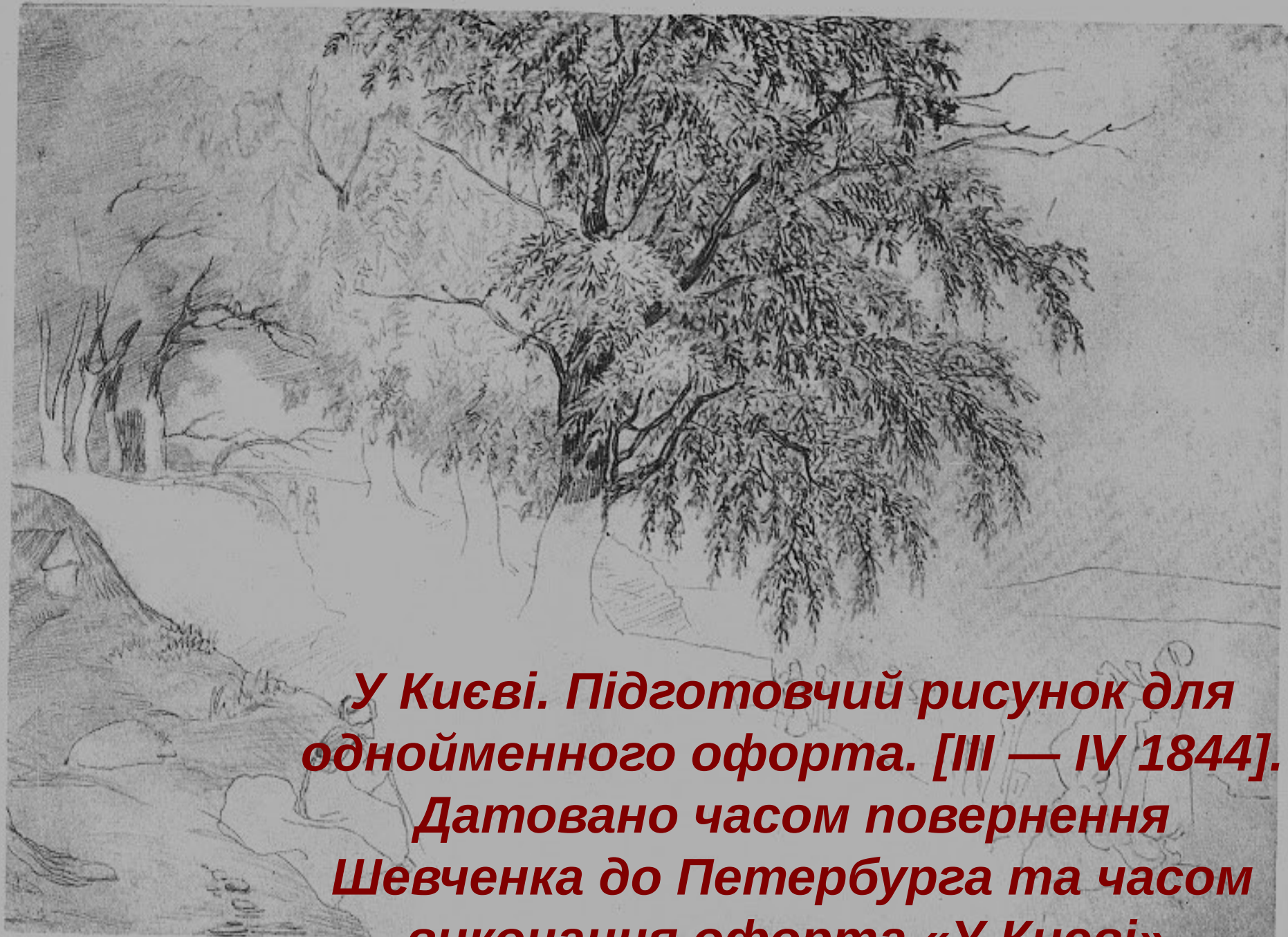

Вишгород (?)
Начерк. Папір, олівець (27 × 39).
(Київ. IV-IX.1846).

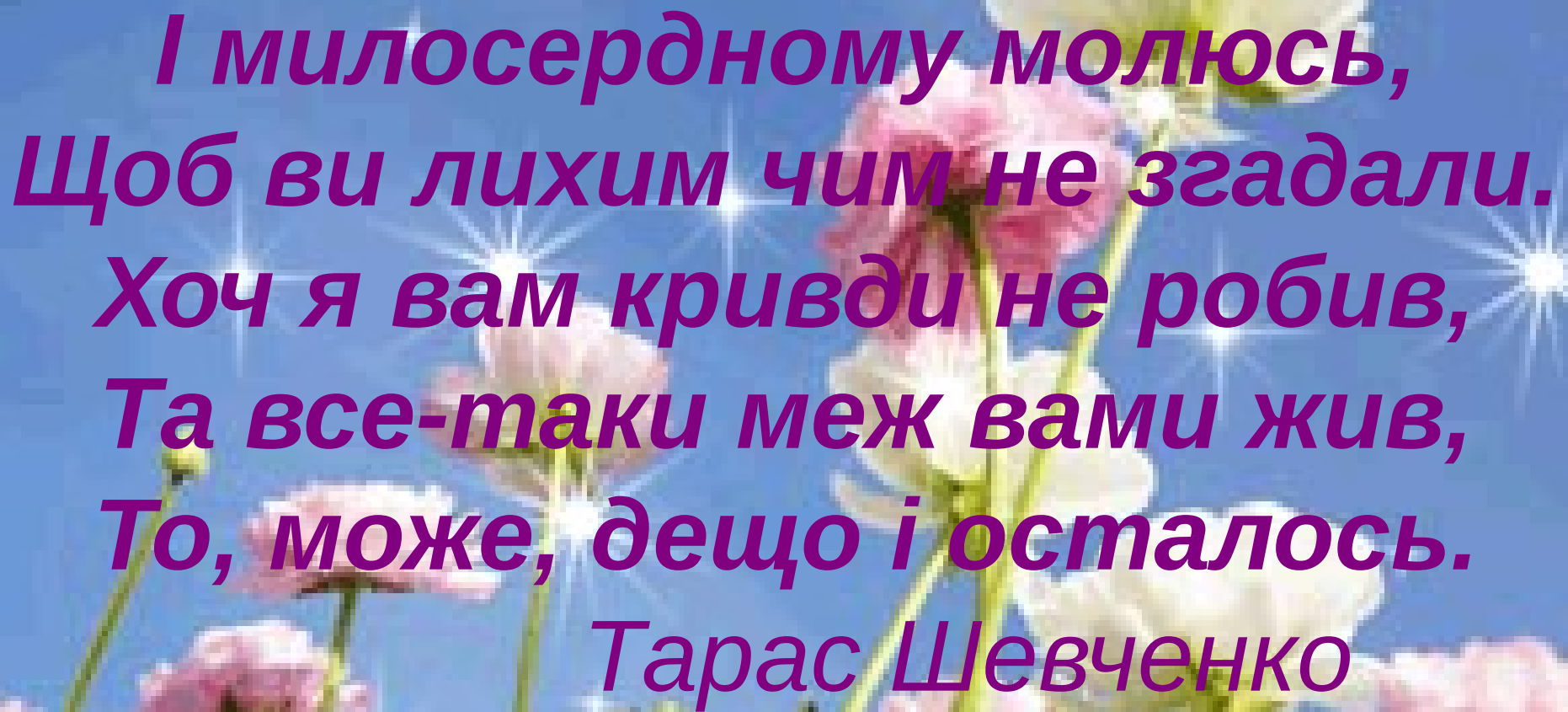

**Красвид Києва
Олівець. (Київ, V-IX.1843).
Вид на Володимирську гірку, орієнтовно
з того місця, де знаходиться тепер
Київська державна філармонія**

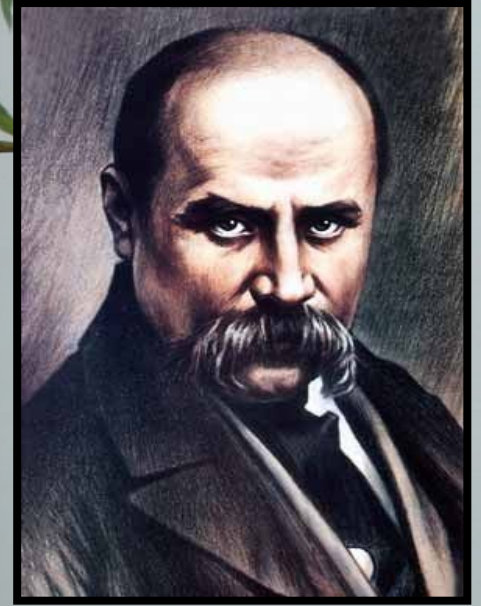
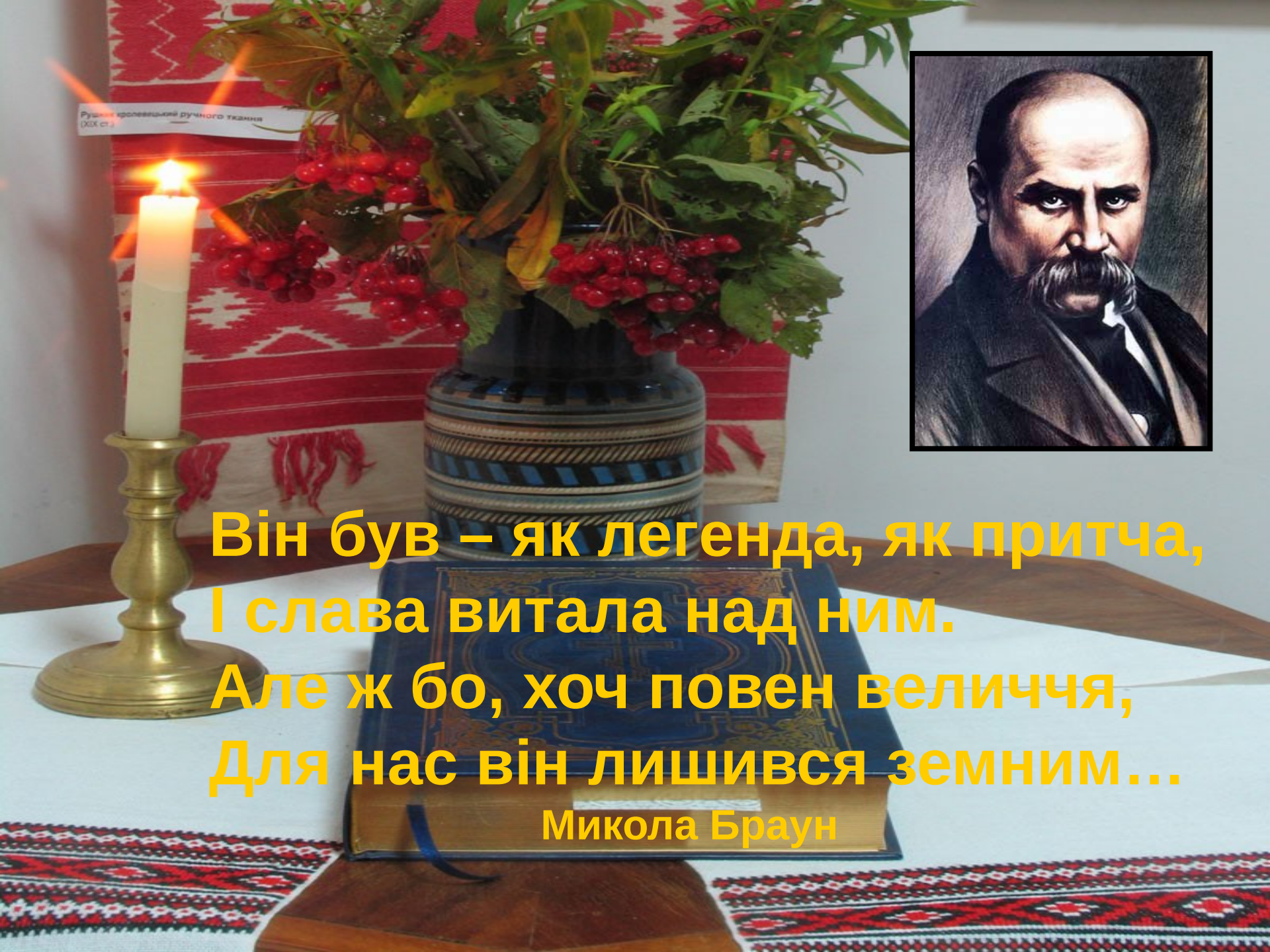

У Києві. Підготовчий рисунок для однойменного офорта. [III — IV 1844].

Датовано часом повернення Шевченка до Петербурга та часом виконання офорта «У Києві».

A vibrant field of pink and white flowers, possibly carnations, stands against a clear blue sky. The image is decorated with several bright, multi-pointed starburst or lens flare effects scattered across the scene. The text is overlaid in a bold, purple, italicized font.

*І милосердному молюсь,
Щоб ви лихим чим не згадали.
Хоч я вам кривди не робив,
Та все-таки меж вами жив,
То, може, дещо і осталось.
Тарас Шевченко*

**Він був – як легенда, як притча,
І слава витала над ним.**

**Але ж бо, хоч повен величчя,
Для нас він лишився земним...**

Микола Браун